

รูปแบบการแก้ไขปัญหาวาอาชญากรรม และพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน
กรณี ชิง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

Model of Prevention and Solution toward the Teenage Problems Involving in
Motorcycle Gangs, Violence, Sexual Indulgence and Drug Abuse

คะนอง พิณ¹, เชษฐธร อรุณ²

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์¹ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี²

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวาอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณีชิง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น และระดับการรับรู้ของประชาชนต่อพฤติกรรมเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวาอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณีชิง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในเชิงปริมาณจำนวน 408 คน และกลุ่มตัวอย่างในเชิงคุณภาพได้แก่ ตัวแทนจากกลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องโดยกำหนดวิธีการศึกษาแบ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ได้แก่ เด็กและเยาวชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้เกี่ยวข้องภาครัฐ ผู้ปกครอง และการสนทนากลุ่ม ข้อค้นพบเชิงปริมาณพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.85$) รองลงมาคือการได้รับข่าวสารของโครงการ จากการพูดคุยกับเพื่อนบ้านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$) และรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.82$) ข้อค้นพบเชิงคุณภาพพบว่า รูปแบบการแก้ไขปัญหาวาอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน กรณี ชิง ช่า เซ็กส์ และ เสพยา พบว่า 1) สถาบันครอบครัวต้องให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด ไม่เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยให้คำปรึกษาแก่ลูกอย่างถูกวิธี 2) สถาบันการศึกษาจะต้องมีมาตรการตรวจสอบความประพฤตินักเรียน นักศึกษาอย่างเข้มงวด และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง 3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ประกอบการสถานบันเทิง ผู้ประกอบการร้านเกม ร้านอินเทอร์เน็ต ต้องร่วมมือเพื่อสร้างมาตรการควบคุมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน 4) ผู้นำชุมชนต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้ปกครองเพื่อติดตามพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนในชุมชนเพื่อเป็นฐานข้อมูล และ 5) การสนับสนุนส่งเสริมโครงการ 3 ข.จากทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

คำสำคัญ : รูปแบบ, อาชญากรรม, พฤติกรรมไม่เหมาะสม

Abstract

The research aimed at studying the prevention and solution toward the inappropriate behaviors of teenagers who get involved in motorcycle gangs, violence, sexual indulgence and drug abuse in Muang District, Chanthaburi. The purposes of this research were to study research participants' level(s) of perception toward teenagers who get involved in motorcycle gangs, violence, sexual indulgence and drug abuse in Muang District, Chanthaburi and to find the proper model of how to prevent and solve the teenage problems involving in motorcycle gangs, violence, sexual indulgence and drug abuse. The populations in this quantitative research were 408 teenagers and the sample groups in this qualitative research were teenagers representing their groups as well as their parents. The qualitative research was conducted by the in-depth interview of teenagers, police officers, a government officer and parents together with the people focus group discussion.

The quantitative results were as follows. The level of perception toward the inappropriate behaviors of teenagers was at the high level ($\bar{X} = 4.10$). The reception of the prevention and solution news toward the inappropriate behaviors of teenagers was at the low level ($\bar{X} = 1.85$). The reception of the prevention and solution news by words of mouth from neighbors was at the low level ($\bar{X} = 1.83$). The reception of the prevention and solution news by local newspapers was at the low level ($\bar{X} = 1.82$).

The qualitative results were found out about the model of how to prevent and solve the teenage problems involving motorcycle gangs, violence, sexual indulgence and drug abuse was shown as follows:

1. The family must take a very close attention and provides proper advice to their children.
2. The schools must set up a student behavior monitoring program and provide a good collaboration with parents.
3. The police officers and the entertainment business owners as well as the internet and game shop owners must have a good cooperation to help control the teenagers' inappropriate behaviors.
4. The community leaders must show their collaboration with the police officers and parents to keep an eye on the inappropriate behaviors of teenagers and seek out for teenagers' personal data in their own communities.
5. The coordination between private and public sectors must be promoted to help reduce the inappropriate behaviors of teenagers.

Keywords: Model, Crime, Inappropriate behaviors

The recommendations from this research are shown as follows:

General recommendations:

1. The teenagers involving in motorcycle gangs, violence, sexual indulgence and drug abuse should spend their free time on doing creative and enjoyable activities. This is to control and prevent them from illegal motorcycle racing, bullying, having sexual indulgence and addicting to drug. Instead, they should seek out for their own preferences and future hopes. This is to build up self- confidence, self-determination and help them focus on success and goal.
2. The family members and parents should provide the good role models which are family responsibilities, suitable habits and manners, reasonable guidance and counseling rules. The family should play an important role on taking a good care and attention to their children.
3. Friends are considered very essential for teenagers. They can be influenced by their friends to get involved in motorcycle gangs. Therefore, the parents should guide children to make friends with nice people by instructing them about advantages and disadvantages of making friends with good and bad people. The teenagers should be informed that good friends lead them to beneficial and nice leisure time activities.
4. At schools counseling programs, good attitudes to students, friendly relationship among students, families and schools, regular behavior controlling programs, teachers as good models, love and caring environment for students should be provided. This is to help students build up self- esteem and feel satisfied with their schools.
5. The nice living environment in teenagers' communities without all kinds of temptation should be constructed. The community members should take a careful attention to teenagers in their communities.

Keyword : Model, Crime, Inappropriate behaviors

บทนำ

เด็กและเยาวชน ถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าของประเทศ เด็กและเยาวชนเป็นวัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นวัยของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เพราะเป็นวัยของการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญา อารมณ์ และสังคมนอกจากนั้นเด็กและเยาวชนยังเป็นบุคคลกลุ่มใหญ่ของสังคมที่มีบทบาทอย่างสูงในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างถูกต้องเหมาะสม จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเด็กและเยาวชนเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศในอนาคต การที่เด็กและเยาวชนจะเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นคนเก่ง คนฉลาด และมีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ พฤติกรรมสังคม จริยธรรม และสุขภาพจิตที่ดี หากมาจากการเจริญเติบโตทางร่างกายเท่านั้น แท้จริงแล้วเด็กและเยาวชนจะต้องมีการเจริญเติบโตขึ้นทุกส่วนพร้อมๆ กัน และจะต้องมีการทำงานของกายและจิตใจไปพร้อมๆ กันอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาการและสุขภาพจิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงเป็นผู้ใหญ่จึงเป็นสิ่งสำคัญที่บิดา มารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องตระหนัก ฝึกระวัง ควบคุมไปกับลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอันเป็นปัญหาอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันนี้

วัยเด็กและเยาวชนเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมากมายในเกือบทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะก้าวจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ในช่วงแห่งความเป็นเด็กก็ไม่ใช่ผู้ใหญ่ก็ไม่เชิงนี้ โดยสภาพการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของเด็กและเยาวชนเองก็ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้มากอยู่แล้ว ผสมกับภาวะของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีและการไหลบ่าเข้ามาอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมตะวันตก รวมทั้งสภาวะบีบคั้นอย่างหนักหน่วงจากภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่ย่ำแย่ลงอย่างมากอันส่งผลกระทบต่อสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ต้องแก่งแย่งแข่งขันกัน ภาวะสังคมที่สับสนวุ่นวายระส่ำระสายด้วยปัญหารอบด้าน จึงส่งผลพวงให้เด็กและเยาวชนประสบกับปัญหาทางพฤติกรรมเป็นเท่าทวี ดังเป็นข่าวให้เห็นอยู่ทุกวัน เช่น ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาทางเพศ ปัญหายาเสพติด ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวเกรี้ยวกราด มั่วสุม ตั้งกลุ่ม แก๊งต่างๆ ที่ระบาดหนักในกลุ่มวัยเด็กและเยาวชน เป็นต้น

ปัจจุบันนี้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กและเยาวชนได้รับความสนใจมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยเด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้น พฤติกรรมที่เป็นปัญหานี้หนึ่งในหลายๆ พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนคือ การแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะของแก๊งจักรยานยนต์ ซึ่งสามารถพบเห็นได้ตามท้องถนนยามกลางคืนทั้งในเขตกรุงเทพมหานครหรือต่างจังหวัด โดยเฉพาะ “แก๊งจักรยานยนต์วัยรุ่น” นั้นเป็นปัญหาลังคมที่กระทำกันโดยเปิดเผย ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน รวมถึงผู้ที่พักอาศัยอยู่บริเวณท้องถนนด้วย ก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยสังคม ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินทั้งของตนเองและผู้อื่น ทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนทั่วไปเกิดความหวาดกลัวต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเกิดขึ้นในรูปแบบของอุบัติเหตุหรือมลภาวะ ทั้งควัน ไอเสีย และเสียงดังถึงขั้นที่อาจเกิดอันตรายต่อผู้ที่อยู่รอบข้างได้ อันสืบเนื่องมาจากความประมาท การดัดแปลง ต่อเติมเครื่องยนต์ เพื่อให้ได้สมรรถภาพของรถจักรยานยนต์ตามที่เจ้าของรถและผู้ขับแข่งต้องการ (จุฑพร เจือจินดา, 2553: 1-2)

นอกจากนี้ สภาพสังคมไทยในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง และสภาพแวดล้อม ยังก่อให้เกิดปัญหาอีกมากมายแก่เด็กและเยาวชน เช่น การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย การใช้ภาษาถ้อยคำที่รุนแรง ข่มขู่ตาดินแดน กล่าวโทษผู้อื่น และการใช้ภาษาทำทางที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น ปัญหาความรุนแรงในเด็กและเยาวชนเป็นวิกฤติทางสังคมและเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ เพราะสร้างความหวุ่นวิตกต่อสังคม และมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนรวมทั้งครอบครัว ทำให้เกิดการตาย บาดเจ็บและพิการจากการถูกทำร้ายก่อนวัยอันควร เป็นภาระและความสูญเสียทางสังคม รวมทั้งคุณภาพชีวิตของคนในสังคมโดยทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหานี้อย่างรุนแรงและเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ

จากการศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีของคาลฮูน และคณะ (Calhoun and others, 2001: 131-141 อ้างถึงใน จุฑพร เจือจินดา, 2553) ได้เสนอแนวคิด The Juvenile Counseling and Assessment Program (JCAP) กล่าวถึงตัวแปรที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไว้ว่า ลักษณะส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน เช่น พันธุกรรม บุคลิกภาพ เชื้อชาติ ปัญญา และกระบวนการคิด บริบทของสภาพแวดล้อมที่เด็กและเยาวชนอยู่อาศัยอยู่ เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน โรงเรียน และชุมชน การมีปฏิสัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ เช่น สื่อมวลชน เป็นต้น นอกจากนี้ พรเทพ เพชรสุทธิศิริ (2543: 61) ได้ทำการศึกษาเรื่องแบบจำลองความคาดคะเนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเยาวชนพบว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่บิดามารดาที่มีการศึกษาต่ำ มีอาชีพในลักษณะการใช้แรงงาน มีครอบครัว

อาศัยรวมกันกินอยู่ในบ้านเดียวกันหลายครอบครัว ส่วนมากอยู่ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรม เป็นครอบครัวที่มีรายได้น้อย ไม่ค่อยปรองดองกัน มีเจตคติไม่ดีต่อครอบครัว ขอบคอบหาสมาคมกับผู้ที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ไม่ใช่เหตุผล

นอกจากนี้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นพบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นอยู่หลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ประกอบด้วย เชื้อชาติ ปัญญา เชื้อชนชั้น อาชีพ การใช้เวลาว่าง ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย เพื่อน ชุมชน สื่อมวลชน เป็นต้น (ชัยญา อภิบาลกุล, 2542: 33) เด็กและเยาวชนตกอยู่ในสภาพวิกฤตเป็นที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะเกิดจาก ประการที่ 1 สาเหตุจากตัววัยรุ่นเอง หรือสาเหตุส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย พันธุกรรม หรือสิ่งที่ได้รับการกำหนดจากพ่อแม่ ความพิการหรือโรคภัยไข้เจ็บ อุปนิสัย ค่านิยมที่ยึดถือ ความรู้สึกภายในจิตใจ สติปัญญา และการศึกษา ประการที่ 2 สาเหตุจากครอบครัว เป็นส่วนผลักดันให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด เช่น การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจทางครอบครัว และนอกจากนั้น ความเสื่อมสลายของครอบครัวที่ขบถละเมิดกฎหมาย สภาพครอบครัวที่ไม่ราบรื่น เด็กจึงไปหาสิ่งชดเชยนอกบ้าน ซึ่งจะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีและเป็นผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดกฎหมาย ประการที่ 3 สาเหตุทางสังคม ซึ่งรวมถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ ทางสังคม เช่น การชักจูงจากเพื่อนฝูง การติดยาเสพติด อิทธิพลจากสื่อมวลชนบางประเภท ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ชุมชน โรงเรียนล้วนมีอิทธิพลส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดกฎหมายหรืออาชญากรรม ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญของประเทศต้องสูญเสียกำลังคน กำลังทรัพย์ หรืองบประมาณของแผ่นดินเพื่อป้องกันและปราบปรามเพิ่มมากขึ้นทุกปี (สุวิทย์ จอมทรัพย์, 2541: 2)

จังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาเด็กและเยาวชนเช่นกับจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทยที่ประสบปัญหาดังกล่าว และพยายามหาทางแก้ปัญหาในทุกๆ ด้าน โครงการ 3 ข ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสมของวัยรุ่นเมืองจันทบุรี จึงเกิดขึ้น โครงการ นี้ต้องการหยุดพฤติกรรมซาล่า หยุดซิ่ง หยุดเซ็กส์ ไม่มั่วยาเสพติด โดยโครงการนี้เริ่มมาตั้งแต่ปี 2553 ต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 2 มีเยาวชนกลุ่มเสี่ยงอยู่ในโครงการ 20 กลุ่ม 300 กว่าคน มีอายุตั้งแต่ 15 -25 ปี โดยได้รับการสนับสนุนจาก จังหวัดจันทบุรี อบจ.จันทบุรี กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจันทบุรี ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรีและผู้นำท้องถิ่นทุกท้องที่ในจังหวัดจันทบุรี เพราะจากอดีตที่ผ่านมา เยาวชนทั้ง 20 กลุ่มนี้พบกันเมื่อไรก็มักจะต้องการทะเลาะวิวาทไล่ตีกัน ไต่ยิงกันจนเสียชีวิตไปหลายราย ขับรถจักรยานยนต์ซึ่งรบกวนไปทั้งเมือง ทั้งนี้ยังตั้งกลุ่มเสพยาเสพติดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจกับกุมเข้าคุกหลายราย ผลคือเกิดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน พ่อแม่ผู้ปกครองได้รับความลำบาก ซึ่งพฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มนี้เกิดมาจากการขาดความอบอุ่น พ่อแม่แยกทางกัน พ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลลูก และเด็กคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมชักชวนกันไปในทางที่ไม่ดี โดยเฉพาะ เด็กกลุ่มติ่มโหด กลุ่มกระต๊อ กลุ่มทองทั่ว กลุ่มTKK กลุ่มปลั้ปลา กลุ่มเกาะตะเคียน ล้วนแล้วมีพฤติกรรมที่น่าเป็นห่วง แต่หลังจากเกิดโครงการ 3 ข ในปี 2553 ที่ผ่านมานั้น สามารถแก้ไขปัญหากลุ่มเยาวชนได้อย่างเป็นรูปธรรม พฤติกรรม ซาล่า ซิ่ง เซ็กส์ มั่วยาเสพติดลดลงอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องรถซิ่งเด็กสก็อตในตัวเมืองจันทบุรีที่ลดน้อยถอยลง กลุ่มเยาวชนทั้ง 20 กลุ่ม เปลี่ยนพฤติกรรม โดยอยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างใกล้ชิด มีการจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ กิจกรรมปลูกป่า ทำความสะอาดสถานที่ราชการ วัดโรงเรียนและมีการแข่งขัน อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าว ยังคงมีบางกลุ่มที่ยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมรวมถึงเด็กและเยาวชนกลุ่มใหม่ที่อาจเกิดขึ้นมาแทนที่รุ่นพี่

จากสภาพปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าของจังหวัดจันทบุรี ปัญหาดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นภาระหน้าที่ของพ่อแม่และผู้ปกครองฝ่ายเดียว แต่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่จะต้องตระหนักถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหาดังกล่าว อันเป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน ดังนั้นรูปแบบการแก้ไขปัญหาวัยรุ่นอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน จึงมีความสำคัญอย่างมาก คณะผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่องดังกล่าวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่นอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณีซึ่ง ซาล่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการดำเนินการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่นอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณีซึ่ง ซาล่า มั่วเซ็กส์ เสพยา ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี และเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่นอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณีซึ่ง ซาล่า มั่วเซ็กส์ เสพยา ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาวัยรุ่นอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมในจังหวัดจันทบุรีอย่างยั่งยืนต่อไป

คำถามวิจัย

รูปแบบการแก้ไขปัญหาวาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
- 2.เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
- 3.เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ในอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาวิจัย เรื่อง รูปแบบการแก้ไขปัญหาวาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา ศึกษาในช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2553-2554 ซึ่งเริ่มมีโครงการ 3 ข เกิดขึ้นเป็นปีแรก และมีการติดตามการแก้ปัญหามาถึงปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการแก้ไขปัญหาวาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ช่า มั่วเซ็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ ประชากรในปี 2554 ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำนวน 123,642 คนกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยและมีทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี จำนวน 123,642 คน โดยการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Robert V. Krejcie และ Eayrle W. Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 43) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองจันทบุรี จำนวน 408 คน ได้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (self administered questionnaire) ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามทั้งชนิดปลายปิด (closed-ended questions)และชนิดปลายเปิด (open-ended questions)

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ประกอบไปด้วยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) แนวคำถามสำหรับผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั่วไป และแนวคำถามสำหรับผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ปฏิบัติ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือเชิงปริมาณ

(1) ทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยทีมวิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของคำถาม และภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

(2) ทดสอบแบบสอบถาม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทีมวิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี จำนวน 30 คน ในการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น = 80.50

(3) ทีมวิจัยนำเครื่องมือที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำอีกครั้ง เพื่อให้เครื่องมือมีความถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุด

การทดสอบเครื่องมือเชิงคุณภาพ ทีมวิจัยได้นำแนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและครอบครัว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงตามเนื้อหา และภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือ จากนั้นจึงนำไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

(1) จัดเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) เช่น ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

(3) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus Group Interview) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยแยกแยะประเด็นความเชื่อมโยงต่างๆ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และตีความหมาย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 408 คน เป็นประชาชนจังหวัดจันทบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 226 คน คิดเป็นร้อยละ 55.4 เพศหญิง 182 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และมีอายุต่ำกว่า 19 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ($\bar{X} = 28.85$, $SD = 10.24$) อาชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ นักเรียน/นักศึกษา มีมากถึง 176 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และอาชีพรับจ้างจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยรายได้ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 5,000 บาท มีจำนวนถึง 185 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 ซึ่งอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน/นักศึกษา รองลงมาได้มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ($\bar{X} = 2.26$, $SD = 1.45$) ในส่วนของระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และระดับปวช./ปวส. จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และการอาศัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และการได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมซิง ซ่า เซ็กส์ เสพยาของเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับผลกระทบดังกล่าวจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้รับผลกระทบมีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 และการมีเยาวชน 3 ซ. (ซิง ซ่า เซ็กส์ เสพยา) ในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีเยาวชน 3 ซ. (ซิง ซ่า เซ็กส์ เสพยา) ในครอบครัวเป็นจำนวนมากถึง 383 คน คิดเป็นร้อยละ 93.9 และมีเยาวชน 3 ซ. (ซิง ซ่า เซ็กส์ เสพยา) ในครอบครัวมีเพียง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน 3 ซ. (ซิง ซ่า เซ็กส์ และเสพยา) พบว่ามีความคิดเห็นต่อของพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน 3 ซ. (ซิง ซ่า เซ็กส์ และเสพยา) อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรม 3 ซ. นี้สามารถเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมได้หากได้รับโอกาส การดูแลอย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 4.10$, $SD = .761$) รองลงมาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ว่าความรักที่เด็กหรือเยาวชนที่ติดเพื่อน เข้ากลุ่มหรือแก๊งค์จะทำให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .751) และคิดเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนที่ขบถซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้ในระดับมาก และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าเยาวชน 3 ข. เป็นคนที่พื้นฐานจิตใจที่ดีแต่ติดเพื่อนและติดเกมส์ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .766; $\bar{X} = 4.00$, S.D. = .782) ตามลำดับ

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ 3 ข (ซึ่ง ซ่า เช็กส์ และเสพยา) พบว่า มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ 3 ข (ซึ่ง ซ่า เช็กส์ และเสพยา) อยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะมีความคิดเห็นว่าได้รับข่าวสารของโครงการ 3 ข. จากเยาวชนที่เข้าร่วมในโครงการ 3 ข. อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.85$, S.D. = .649) รองลงมาคือการได้รับข่าวสารของโครงการ 3 ข. จากการพูดคุยกับเพื่อนบ้านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.83$, S.D. = .620) และรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการ 3 ข. จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.82$, S.D. = .631)

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

รูปแบบการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน กรณี ซึ่ง ซ่า เช็กส์ และเสพยา พบว่า 1) สถาบันครอบครัวต้องให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด ไม่เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ให้คำปรึกษาแก่ลูกอย่างถูกวิธี 2) สถาบันการศึกษาจะต้องมีมาตรการตรวจสอบความประพฤตินักเรียน นักศึกษาอย่างเข้มงวดและประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง 3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ประกอบการสถานบันเทิง ผู้ประกอบการร้านเกม ร้านอินเทอร์เน็ต ต้องร่วมมือเพื่อสร้างมาตรการควบคุมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน 4) ผู้นำชุมชนต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้ปกครองเพื่อติดตามพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนในชุมชนเพื่อเป็นฐานข้อมูล และ 5) การสนับสนุนส่งเสริมโครงการ 3 ข. จากทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน กรณี ซึ่ง ซ่า เช็กส์ เสพยา สอดคล้องกับธนิต ใบบา และคณะ (2544) ได้ศึกษาสภาพและการพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชนในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดจังหวัดน่าน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการแก้ปัญหายาเสพติดที่สำคัญคือ ผู้นำชุมชนและภาวะผู้นำจะต้องเป็นคนที่จะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นคนที่ดีต่อ สื่อสารกับผู้อื่นเรื่องเป็นที่ยอมรับของสมาชิก ชนเดียวกันต้องมีแรงสนับสนุนที่ต่อเนื่องกล่าวคือ ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชนและแรงสนับสนุนจากองค์กรภายนอก จึงจะทำให้เกิดการทำงานที่เป็นเครือข่าย นอกจากนี้ยังพบว่าการแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน กรณี ซึ่ง ซ่า เช็กส์ เสพยา เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ ชไมพร เจริญสิน (2525: 6) ได้ศึกษาการบำบัดด้วยหนังสือกับเยาวชนที่มีประวัติเสพยาเสพติดให้โทษในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกรุงเทพฯ พบว่าสาเหตุสำคัญของปัญหายาเสพติดให้โทษของเยาวชนที่สำคัญประการหนึ่งคือ สภาพจิตของเยาวชน การขาดความเอาใจใส่ดูแลจากบิดามารดา หรือให้ความรักไม่เท่ากัน ทำให้ขาดความอบอุ่น ถูกกดดันมากไม่ได้รับความยุติธรรมซึ่งแสดงออกทางด้านบุคลิกภาพขบถรังแกผู้อื่น คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนแอ อ่อนไหวง่ายไม่มีความอดทนไม่มีศรัทธาในตัวเองเพราะเป็นผู้ที่มีจิตใจรวมเร่มีความวิตกกังวลอยู่เสมอ และยังพบความสอดคล้องกับพรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2543 : 69-70) ได้ศึกษา การวิเคราะห์ปัจจัยบางประการของเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมาย พบว่าครอบครัวเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายมีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและเข้มงวดกวดขันจนเกินไป ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมของโครงการ 3 ข. คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้เข้าไปทำความเข้าใจกับเด็กและเยาวชนรวมทั้งผู้ปกครองและญาติจึงก่อให้เกิดเครือข่ายและการรวมกลุ่มกันขึ้น เกิดความตระหนักถึงโทษ ของปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการแข่งขันรถมอเตอร์ไซด์ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และปัญหาอื่นๆ รวมทั้งยังช่วยเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรม 3 ข. มีความหลากหลาย สนุกสนาน เป็นกิจกรรมที่มีสาระประโยชน์และสร้างสรรค์ทำให้เด็กและเยาวชนโดยภาพรวมมีความรู้สึภาคภูมิใจและมีกำลังใจที่ได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม เด็กและเยาวชนมีทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ มีความอบอุ่นเสมือนเป็นญาติมิตรคนหนึ่ง เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเสมือนครูพี่เลี้ยงที่คอยให้คำปรึกษากับเด็กและเยาวชน

กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนได้แสดงออกและมีความภาคภูมิใจมากที่สุดคือ การรวมพลังกลุ่มทำ Youtube ซึ่งกำลังเป็นสื่อยอดนิยมของกลุ่มเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนการได้ผ่านการอบรมจากศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งภาพกิจกรรมได้ถูกเผยแพร่ออกไปทั่วประเทศซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์โครงการ 3 ข. รวมทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์เชิงท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรีได้เป็นอย่างดี เด็กและเยาวชนเกิดความภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก ซึ่งตรงกับแนวคิดเรื่องเยาวชนที่กล่าวว่า เป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากเล่น อยากไขว่คว้า อยากลอง อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง อยากให้สังคมยอมรับและชมเชย มีความต้องการหาเอกลักษณ์ของตนเองและพยายามสร้างความนับถือในตนเอง และมีพลังที่จะทำกิจกรรมต่างๆที่เป็นไปในทางสร้างสรรค์ได้มาก หากได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม (คณะกรรมการสวัสดิการเด็ก, 2544)

ดังนั้นกิจกรรมของโครงการ 3 ข. จึงเป็นแนวทางหรือเวทีที่เอื้อในเชิงบวก การได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการมอบรางวัลหรือเชิดชูเกียรติจะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดแรงจูงใจและสามารถดึงศักยภาพในตัวออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ เป็นการเปิดโอกาสให้กับเด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมแสดงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมซึ่งเด็กและเยาวชนสามารถสร้างเครือข่ายและช่วยป้องกันหรือลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการแข่งขันทดอาวุธปืน ยาเสพติด ฯลฯ ได้เป็นอย่างดี ผู้ปกครองเกิดความภาคภูมิใจในตัวเด็กและเยาวชนที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ในชีวิตของเด็กและเยาวชนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นสถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลในการอบรมขัดเกลาปลูกฝังค่านิยม และทัศนคติต่างๆให้กับเด็กและเยาวชน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนพบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาอบรมสั่งสอนและให้ความรัก ความเข้าใจแก่ลูกบางครอบครัวเกิดความแตกแยกจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนหันหน้าเข้าไปสู่ยาเสพติด และอื่นๆ รองลงมาคือการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและทำตามเพื่อน ซึ่งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ทำหาย และประการสุดท้ายคือพฤติกรรมการเล่นแบบหรือบริโภคสื่อต่างๆที่ยั่วเด็กและเยาวชนขาดการกระบวนความคิด การวิเคราะห์และการแยกแยะโดยเด็กและเยาวชนไม่ทราบว่สิ่งที่ตนเองกำลังกระทำนั้นควรหรือไม่ควรกระทำ สถาบันการศึกษา ผู้นำชุมชน และสถานประกอบการบันทึกลงในรูปแบบต่างๆ ต้องประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อหามาตรการการป้องกัน หรือป้องปราม และลดปัญหาที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนลง จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับการตำรวจผู้รจังหวัดจันทบุรีพบว่าจุดแข็งของโครงการ 3 ข. คือ การนำตัวเด็ก เยาวชนและผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมจากเดิมใช้มาตรการจับกุมและลงโทษทันทีซึ่งทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความเกรงกลัวและหลบหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้นสถาบันครอบครัวและเพื่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดที่มีผลต่อพฤติกรรมเด็กและเยาวชน ในทางตรงข้ามหากครอบครัวมีการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องสร้างแบบอย่างที่ดีให้กับลูกจึงเป็นเสมือนวัคซีนเข็มแรกที่จะช่วยป้องกันหรือลดปัญหาต่างๆ ลงได้ ท้ายที่สุดจะทำให้เด็กและเยาวชนห่างไกลจากยาเสพติดและสิ่งอื่นๆที่ผิดกฎหมาย ทำให้ยุทธศาสตร์ตำรวจภูธรจันทบุรีคือ การควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับที่ไม่กระทบต่อการดำเนินชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติบรรลุเป้าหมายและประเทศไทยมีเด็กและเยาวชนที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าสืบไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษา “การแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและพฤติกรรมเด็กไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนกรณี ซึ่ง ชำ มั่ว เช็กส์ เสพยา (โครงการ 3 ข) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี” ในครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ใช้กลุ่มเฉพาะอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ซึ่งไม่สามารถที่จะสรุปครอบคลุมถึงกลุ่มตัวอย่างได้ทั้งหมด ดังนั้นผลการศึกษาก็เป็นเพียงแง่มุมหนึ่งที่สามารถอธิบายได้เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น ถ้าหากการศึกษาในครั้งต่อไปมีการศึกษากลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากการศึกษาในครั้งนี้ ก็อาจจะทำให้ทราบผลสรุปอื่นๆ ที่มีความน่าสนใจมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษากลไกและระบบการจัดการทางสังคมในระดับพื้นที่ที่หลากหลายตามสภาพสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ตัวแบบในการแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและพฤติกรรมเด็กไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

3. ควรมีการโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการเพื่อให้ได้ตัวแบบการทำงานเชิงบูรณาการแบบมีส่วนร่วมทั้งภาคประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่ โดยใช้ภูมิปัญญา และศักยภาพของชุมชนเพื่อการแก้ไขปัญหายาในพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการสวัสดิการเด็ก. (2544). สวัสดิการเด็ก. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.

นันทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

- จตุพร เจือจินดา. (2553). พฤติกรรมของแก๊งจักรยานยนต์วัยรุ่น. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการ
แนะแนว. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชไมพร เจริญสิน. (2525). การบำบัดด้วยหนังสือกับเยาวชนที่มีประวัติดูแลตัวเองให้โทษในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง กรุงเทพฯ. ปรินญาพนธ์ ศศ.ม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชัยญา อภิบาลกุล. (2542, ตุลาคม - ธันวาคม). พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนวัยรุ่น : ปัญหาสุขภาพจิต.
ศูนย์บริการวิชาการ.
- พรเพ็ญ เพชรสุศิริ. (2543). แบบจำลองคาดคะเนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของ
เยาวชน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ณัด ใบยา และคณะ. (2544). สถานภาพและการพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชนในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาสุขภาพจิต จังหวัดน่าน. รายงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุวิทย์ จอมทรัพย์. (2541). การกระทำผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและ
เยาวชน จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Calhoun, Georgia B., Glaser, Brian A. and Bartolomucci, Christi L. (2001). "Juvenile Counseling
and Assessment Model and Program : Conceptualization and Intervention For
Juvenile Delinquencies". Journal of Counseling & Development. 19 : 131 – 141.